

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/39/2019
Identifikačné číslo spisu:	3810010361
Dátum vydania rozhodnutia:	15.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3810010361.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Z. G. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 553/2002 Z. z. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 15. júla 2019 v Bratislave dovolanie obvineného Z. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. marca 2015, sp. zn. 23 To 156/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. G. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2 T 110/2010-2073 zo dňa 12. marca 2014 bol obžalovaný Z. G. uznaný vinným v bode 1/ z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 553/2002 Z. z., pretože v priebehu mesiacov apríl až máj 1999 v Dolných Vestenicich vylákal od poškodeného K. I. za účelom kúpy chladiarenského zariadenia na dvakrát pôžičku vo výške 500.000,- Sk s lehotou splatnosti do októbra 2000, pričom v stanovenom termíne pôžičku nevrátil, čím poškodenému K. I., nar. XX. A. XXXX, trvale bytom B. K., L. K. XX/XX, spôsobil škodu vo výške 16.596,96 eur (500.000,-Sk), v bode 2/ z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 183/1999 Z. z., pretože s vedomím, že nebude schopný poskytnuté pôžičky vrátiť - v priebehu mesiacov apríl až jún 2000 v Handlovej od poškodeného Ing. K. A. pod zámienkou investovania do predajne mäsa v Novákoch vylákal celkovo finančnú hotovosť vo výške 900.000,- Sk, ktoré sa zaviazal uhradiť v lehote troch mesiacov od požičania, pričom hotovosť nevrátil, čím poškodenému Ing. K. A., nar. XX. apríla XXXX, trvale bytom G., A. cesta č. XXXX/XX, spôsobil škodu vo výške 29.874,53 eur (900.000,- Sk); dňa 26. mája 2000 v Cígli vylákal od poškodeného P. D. pôžičku vo výške 100.000,- Sk a následne dňa 30. mája 2000 ďalšiu sumu vo výške 110.000,- Sk za účelom zakúpenia tovaru a zariadenia do svojej prevádzky - predajne mäsa, v lehote splatnosti do 25. decembra 2000 pôžičky nevrátil, čím poškodenému P. D., nar. XX. februára XXXX, trvale bytom T. č. XX, spôsobil škodu vo výške 6.970,23 eur (210.000,- Sk); dňa 12. júna 2000 v Handlovej vylákal od poškodeného W. S. pôžičku vo výške 380.000,- Sk s lehotou splatnosti do 12. septembra 2000, pričom v stanovenom termíne pôžičku nevrátil, čím poškodenému W. S., nar. XX. septembra XXXX, trvale bytom G., D. XXXX/XX,

spôsobil škodu vo výške 12.613,69 eur (380.000,- Sk), čím spôsobil v bode 2/ celkovú škodu vo výške 49.458,94 eur (1.490.000,- Sk), v bode 3/ z trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 183/1999 Z. z., pretože v priebehu mesiaca september 2000 uvedomujúc si, že nebude schopný poskytnutý úver splatiť vylákal od poškodeného AMK Handlová, Poštová 4, Handlová, IČO: 17066115, záruku - podpisy zmlúv o zriadení záložného práva č. XXXXXXXX a XXXXXXXX zo dňa 28. septembra 2000 k hnutelnému a nehnuteľnému majetku AMK Handlová, ktorým poškodený záložca zabezpečil pohľadávku záložného veriteľa firmu CREDIT - Ing. K. K., ktorý Z. G. na základe zmluvy o faktoringu č. XXXXXXXX o dňa 28. septembra 2000 poskytol finančné prostriedky vo výške 1.000.000,- Sk, splatnú pohľadávku v lehote splatnosti do 28. mája 2001 neuhradil, pričom veriteľ svoju pohľadávku uspokojil zo zabezpečenia, čím poškodenému AMK Handlová, Poštová 4, Handlová, IČO: 17066115, spôsobil škodu vo výške 48.131,18 eur (1.450.000,- Sk), v bode 4/ z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 553/2002 Z. z., pretože s vedomím, že nebude schopný poskytnuté pôžičky vrátiť - v období mesiacov január až máj 2001 v Novákoch vylákal od poškodeného U. X. hotovosť v celkovej výške 1.640.000,- Sk za účelom zakúpenia nehnuteľnosti v Prievidzi, nehnuteľnosť nekúpil, v ním určenej lehote peniaze poškodenému nevrátil, čím poškodenému U. X., nar. X. januára XXXX, trvale bytom Z., M. X. XXX/X, spôsobil škodu vo výške 54.438,03 eur (1.640.000,- Sk); dňa 18. mája 2001 v Prievidzi vylákal od poškodeného Ing. B. X. pôžičku vo výške 200.000,- Sk za účelom kúpy predajne mäsa, v lehote splatnosti do 18. júla 2001 pôžičku nevrátil, čím poškodenému Ing. B. X., nar. X. júna XXXX, trvale bytom Z., A. Y. XXX/X, spôsobil škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000,- Sk); dňa 2. júla 2001 v Prievidzi vylákal od poškodeného A. Y. hotovosť v celkovej výške 2.150.000,- Sk za účelom zakúpenia nehnuteľnosti v Novákoch, nehnuteľnosť nekúpil, v lehote splatnosti do 30. októbra 2001 pôžičku nevrátil, čím poškodenému A. Y., nar. XX. decembra XXXX, trvale bytom Z., W. XX/X, spôsobil škodu vo výške 71.366,93 eur (2.150.000,- Sk), dňa 6. augusta 2001 v Novákoch vylákal od poškodeného F. Z. pôžičku vo výške 60.000,- Sk za účelom zakúpenia tovaru a zariadenia do svojej prevádzky - predajne mäsa, v lehote splatnosti do 21. augusta 2001 pôžičku nevrátil, čím poškodenému F. Z., nar. XX. apríla XXXX, trvale bytom E., J. XXX/X, spôsobil škodu vo výške 1.991,64 eur (60.000,- Sk), v priebehu mesiacov november, december 2001 v Novákoch vylákal od poškodeného F. K. pôžičku v celkovej výške 200.000,- Sk za účelom zakúpenia tovaru do svojej prevádzky - predajne mäsa, v lehote splatnosti do konca roka 2003 pôžičku nevrátil, čím poškodenému F. K., nar. XX. septembra XXXX, trvale bytom E., S. XXX/X, spôsobil škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000,- Sk), dňa 29. januára 2002 v Novákoch vylákal od poškodeného O. M. pôžičku vo výške 150.000,- Sk, ktorú mal splatiť do 29. júla 2002 a v priebehu mesiaca február 2002 ďalšiu pôžičku vo výške 50.000,- Sk, ktorú mal vrátiť v priebehu marca 2002, a to za účelom zakúpenia tovaru do svojej prevádzky - predajne mäsa, v lehote splatnosti pôžičky nevrátil, čím poškodenému O. M., nar. X. novembra XXXX, trvale bytom E., M. I. XXX/X, spôsobil škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000,- Sk); v priebehu mesiaca marec 2002 v Novákoch vylákal od poškodeného O. J. pôžičku vo výške 50.000,- Sk za účelom zakúpenia tovaru do svojej prevádzky - predajne mäsa, v lehote splatnosti do júla 2002 pôžičku nevrátil, čím poškodenému O. J., nar. XX. januára XXXX, trvale bytom I., G. XXX/XX, spôsobil škodu vo výške 1.659,70 eur (50.000,- Sk); dňa 20. augusta 2002 v Bojniciach vylákal od poškodenej W. S. pôžičku vo výške 200.000,- Sk za účelom zakúpenia prevádzky - predajne mäsa, k čomu nedošlo, v lehote splatnosti do 20. októbra 2002 pôžičku nevrátil, čím poškodenej W. S., nar. XX. decembra XXXX, trvale bytom I., Z. XX/X, spôsobil škodu vo výške 6.638,78 eur (200.000,- Sk); v priebehu mesiaca september 2002 v Hradišti vylákal od poškodeného K. B. pôžičku vo výške 50.000,- Sk, ktoré mal vrátiť do konca októbra 2002 a v priebehu mesiaca október 2002 ďalšiu pôžičku vo výške 20.000,- Sk s lehotou splatnosti do konca mesiaca november 2002, obe za účelom zakúpenia tovaru do svojej prevádzky - predajne mäsa, v lehote splatnosti pôžičky nevrátil, čím poškodenému K. B., nar. XX. augusta XXXX, trvale bytom G. XXX, spôsobil škodu vo výške 2.323,57 eur (70.000,- Sk); dňa 27. septembra 2002 v Nitre vo večerných hodinách požiadal MUDr. W. Z. o poskytnutie pôžičky na záchranu svojej prevádzky v Prievidzi na základe čoho mu poškodený dňa 29. septembra 2002 požičal sumu vo výške 50.000,- Sk a následne dňa 30. septembra 2002 ďalších 100.000,- Sk, v lehote splatnosti do 14. októbra 2002, ani doposiaľ peniaze nevrátil, čím poškodenému MUDr. W. Z., nar. XX. mája XXXX, trvale bytom E., S. E. X, spôsobil škodu vo výške 4.979,09 eur (150.000,- Sk); dňa 21. októbra 2002 vo Valaskej Belej vylákal od poškodenej W. M. pôžičku vo výške 50.000,- Sk s lehotou

splatnosti do 21. januára 2003 a následne dňa 22. októbra 2002 ďalšiu pôžičku na sumu 30.000,- Sk splatnou do 8. novembra 2002, obe za účelom zakúpenia prevádzky - predajne mäsa, k čomu nedošlo, v lehote splatnosti pôžičky nevrátil, čím poškodenej W. M., nar. XX. marca XXXX, trvale bytom K. I., S. XXX, spôsobil škodu vo výške 2.655,51 eur (80.000,- Sk); dňa 30. októbra 2002 v Prievidzi vylákal od poškodeného A. Y. hotovosť vo výške 500.000,- Sk za účelom zakúpenia nehnuteľnosti, k čomu nedošlo, v lehote splatnosti do 1. novembra 2003 pôžičku nevrátil, čím poškodenému A. Y., nar. XX. decembra XXXX, trvale bytom Z., W. XX/X, spôsobil škodu vo výške 16.596,96 eur (500.000,- Sk); v priebehu mesiaca október 2002 v Hradišti vylákal od poškodenej A. B. pôžičku vo výške 10.000,- Sk s lehotoú splatnosti do konca decembra 2002 za účelom zakúpenia mäsa do predajne, v lehote splatnosti pôžičky nevrátil, čím poškodenej A. B., nar. XX. mája XXXX, trvale bytom G. XXX spôsobil škodu vo výške 331,94 eur (10.000,- Sk), čím spôsobil v bode 4 celkovú škodu vo výške 182.898,49 eur (5.510.000,- Sk), v bode 5/ z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 553/2002 Z. z., pretože v období od 13. augusta 2003 do 28. augusta 2003 odobral od Poľnohospodárskeho družstva Horná Nitra mäsové výrobky v celkovej hodnote 130.170,- Sk, pričom za tovar, ktorý riadne odobral a predal, nezaplatil, čím poškodenému Poľnohospodárskemu družstvu Horná Nitra, Nedožery - Brezany, Kukučínova 629/3, spôsobil škodu vo výške 4.320,88 eur (130.170,70- Sk).

Okresný súd uložil obvinenému podľa § 250 ods. 5, § 35 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 39 a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do prvej nápravnovúchovej skupiny.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený zaviazaný k povinnosti uhradiť poškodenému K. I., nar. XX. mája XXXX, bytom B. K., I. K. XX/XX, škodu vo výške 16.596,96 eur, poškodenému Ing. K. A., nar. XX. apríla XXXX, bytom G., A. T.. XXXX/XX, škodu vo výške 15.269,20 eur, poškodenej strane AMK Handlová, Poštová 4, Handlová, IČO: 17066115, škodu vo výške 48.131,18 eur, poškodenému Ing. B. X., nar. X. júna XXXX, bytom Z., A. Y. škodu vo výške 6.638,78 eur, poškodenému F. Z., nar. XX. apríla XXXX, bytom E., J. XXX/X, škodu vo výške 1 991,64 eur, poškodenému F. K., nar. XX. septembra XXXX, bytom E., S. XXX/X, škodu vo výške 6.638,78 eur, poškodenému O. M., nar. X.. novembra XXXX, bytom E., M. I. XXX/X, škodu vo výške 4.315,21 eur, poškodenému O. J., nar. XX. januára XXXX, bytom I., G. XXX/XX, škodu vo výške 995,82 eur, poškodenému K. B., nar. XX. augusta XXXX, bytom G. XXX, škodu vo výške 2.323,57 eur, poškodenému MUDr. W. Z., nar. XX. mája XXXX, bytom E., S. E. X, škodu vo výške 4.979,09 eur, poškodenej A. B., nar. XX. mája XXXX, bytom G. č. XXX, škodu vo výške 331,94 eur, poškodenej strane Poľnohospodárskemu družstvu Horná Nitra, Nedožery Brezany, Kukučínova 629/3, škodu vo výške 4.320,88 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení U. X., nar. X. januára XXXX, bytom Z., M. X. XXX/.., A. Y., nar. XX. decembra XXXX, bytom Z., W. XX/X, W. S., nar. XX. decembra XXXX, bytom I., PX., W. S., nar. XX. septembra XXXX, bytom G., D., s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. boli poškodení Ing. B. X., AMK Handlová, Poštová 4 Handlová, IČO: 17066115, MUDr. W. Z., nar. XX.. mája XXXX, bytom Nitra, S. E. X, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne preskúmal a následne, dňa 17. marca 2015, sp. zn. 23 To 156/2014, podľa § 319 Tr. por., ako nedôvodné zamietol.

Dňa 29. marca 2018 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajcu Pavla Trnku.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. predpokladajúci, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Namietal, že pojem „záruka na úver" Trestný zákon č. 140/1961 Zb. v žiadnom svojom ustanovení nevykladá a obsah tohto pojmu treba preto vykladať podľa predpisov platných pre oblasť občianskeho a obchodného práva. Podľa názoru

obvineného Trestný zákon v znení platnom v čase spáchania skutku postihoval iba vylúčenie záruky na úver avšak pojem „záruka na úver“ nie je možné použitím akéhokoľvek výkladu stotožňovať aj s vylúčením akejkoľvek inej formy zabezpečenia úverov poskytnutých aj inými subjektami ako bankami. Ďalej obvinený uviedol, že súdy pochybili aj v tom, že pri rozhodovaní o treste nebolo vzaté do úvahy ustanovenie § 40 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. Napriek tomu, že mu je známe stanovisko najvyššieho súdu sp. zn. Tpj 46/2010, výklad v ňom obsiahnutý považuje za reaktívny, neumožňujúci v rámci podaného dovolania napraviť pochybenia nižších súdov ani v prípadoch, kde pre mimoriadne zníženie trestu boli splnené všetky zákonné podmienky. Poukázal pritom na dĺžku trestného konania v predmetnej veci, svoj nepriaznivý zdravotný stav z dôvodu vážnych kardiologických problémov a na ďalšie poľahčujúce okolnosti. Na podklade týchto skutočností obvinený navrhol podanému dovolaniu vyhovieť a po zrušení napadnutých rozhodnutí vec vrátiť okresnému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň obvinený navrhol, aby súd rozhodol podľa § 380 ods. 4 Tr. por. o prerušení výkonu trestu odňatia slobody a to až do rozhodnutia o dovolaní.

K podanému dovolaniu sa vyjadril poškodený K. I. ako aj prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza tak, že ho navrhli podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť. Prokurátor vo svojom vyjadrení okrem iného uviedol, že obvinený stíhanú trestnú činnosť páchal viac ako štyri roky a to na viacerých osobách, pričom v prípade skutku pod bodom 4/ rozsudku spôsobil škodu vo výške 182.898,49 eur. Základnou povinnosťou každého odsúdeného je riadne vykonať trest, ktorý mu bol súdom právoplatne uložený, pričom povoliť odklad prípadne upustiť od vykonania uloženého trestu možno len z výnimočných dôvodov uvedených v zákone. Sama skutočnosť, že je odsúdený chorý, nie je dôvodom, aby do výkonu trestu nenastúpil, ak je možné v príslušnom ústave na výkon trestu poskytnúť odsúdenému primeranú zdravotnú starostlivosť.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 26. júna 2019.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejav stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia. Z uvedeného dôvodu dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak, z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, pričom viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.), nie právnych dôvodov dovolania z hľadiska ich subsumpcie pod ustanovenie § 371 Tr. por. V zmysle rozhodovacej praxe najvyššieho súdu platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, teda ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenia upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Z obsahu dovolania je zrejmé, že obvinený sa domáha preskúmania existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podstatou jeho dovolacích námietok je jednak nesprávna právna kvalifikácia skutku pod bodom 3/ rozsudku ako trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ako aj nezohľadnenie okolností pre aplikáciu ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody (§ 40 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb.) a (v dôsledku toho) neprimeraná výška uloženého trestu. Dovolací súd v tejto súvislosti pripomína, že vzťah dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. viažuceho sa osobitne k trestu bol vymedzený stanoviskom trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu prijatého 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010 (R 5/2011), ďalej aj „stanovisko Tpj 46/2010“, podľa ktorého pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku. Zároveň v zmysle tohto stanoviska hmotnoprávne ustanovenie § 39 Tr. zák. (resp. § 40 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006) o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody svojou povahou a významom sa primkyna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a nasl. a na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ho nemožno podriaďiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Pokiaľ teda obvinený ako dovolací dôvod uvádza § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tento je vo vzťahu k namietanému výroku o treste nesprávne použitý. Keďže dovolací súd nie je viazaný právnymi dôvodmi dovolania z hľadiska ich podradenia pod dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por., ale obsahom dovolania a dovolacími dôvodmi (§ 385 ods. 1 Tr. por., m. m. § 62 ods. 1 Tr. por.), uplatnené dovolacie námietky zaradil pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

In medias res dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. dovolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Prvostupňový súd obvinenému uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov aplikujúc ustanovenie § 250 ods. 5, § 35 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a zaradil ho na výkon trestu do prvej nápravnovychovnej skupiny podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. Súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby päť až dvanásť rokov, teda trest bol uložený v prvej polovici trestnej sadzby ako nepodmienečný s tým, že obvinený doteraz nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť, preto bol zaradený do prvej nápravnovychovnej skupiny. Obvinenému bol teda uložený druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin pripúšťal a bol uložený v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Osobitne vo vzťahu k (ne)aplikácii ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. súdmi nižšieho stupňa najvyšší súd uvádza, že aj táto problematika bola vyriešená stanoviskom Tpj 46/2010, ktorým bol prijatý zjednocujúci záver, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák. (resp. § 40 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006), v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. resp. § 40 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 nezakladá žiadny dovolací dôvod.

Z uvedeného je zrejmé, že predmetom dovolacieho prieskumu nemôže byť námietka neaplikácie ustanovenia § 40 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. (§ 39 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z.), nakoľko táto nespadá pod žiaden dovolací dôvod, teda ani pod § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v rámci nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia, ani pod § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. v rámci uloženia nezákonného druhu alebo výmery trestu.

Ďalej pokiaľ ide o dovolaním namietanú nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku pod bodom 3/ rozsudku (trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb.), najvyšší súd poznamenáva, že pod pojmom záruka možno rozumieť z hľadiska obchodného či občianskeho práva zabezpečenie záväzku všeobecne, pričom z hľadiska naplnenia znakov trestného činu úverového odvodu podľa § 250a Tr. zák. č. 140/1960 Zb. je podstatné, že sa musí jednať o zabezpečenie úveru. Výklad v tom smere, že sa môže jednať len o bankovú záruku, pretože len v tomto zabezpečovacom inštitúte je použitý doslovne pojem „záruka“, je nesprávny. Ani v tomto smere teda dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. naplnený nebol.

Obvinený v závere dovolania navrhol, aby dovolací súd rozhodol podľa § 380 ods. 4 Tr. por. a prerušil výkon trestu odňatia slobody a to až do rozhodnutia o dovolaní. Vzhľadom na to, že dovolací súd dovolanie obvineného odmietol, považoval tento návrh obvineného za bezpredmetný.

Na základe uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.